

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **Ing. J. F.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

za účasti
osob zúčastněných
na řízení: **I. EG.D., a.s.**, IČO: 28085400
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno

II. V. N.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Gruberem
sídlem Divadelní 4, 602 00 Brno

III. L. N.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Gruberem
sídlem Divadelní 4, 602 00 Brno

IV. C. Š.
bytem X
adresa pro doručování: X

V. Ing. M. K.
bytem X

VI. I. K.
bytem X

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 3. 2022, č. j. JMK 50779/2022, a ze dne 4. 4. 2022, č. j. JMK 51891/2022,

takto:

- I. Žaloby se **zamítají**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 9. 4. 2022 domáhá „v bodech I. a III.“ zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2022, č. j. JMK 50779/2022, kterým žalovaný částečně změnil napadené rozhodnutí Městského úřadu Blansko, odboru stavební úřad (dále jen „vyvlastňovací úřad“), ze dne 22. 11. 2021, č. j. SMBK-432/2021-SÚ/Pa, a ve zbytku odvolání žalobce zamítl. S ohledem na to, že označení bodů I. a III. odpovídá výrokům prvostupňového rozhodnutí a napadené rozhodnutí obsahuje jediný výrok, kterým ovšem v bodech 1. a 3. mění výroky I. a III. prvostupňového rozhodnutí, posoudil soud podle obsahu žalobcovo podání tak, že napadá rozhodnutí žalovaného v bodech 1. a 3. jeho výroku. V bodě č. 3 výroku napadeného rozhodnutí byl změněn výrok prvostupňového rozhodnutí o stanovení výše náhrady za omezení vlastnického práva. S ohledem na nedostatek pravomoci správních soudů rozhodovat o tomto výroku soud usnesením ze dne 4. 5. 2022, č. j. 31 A 44/2022-46, vyloučil v této části žalobu k samostatnému řízení. Pod sp. zn. 31 A 44/2022 tak bylo nadále vedeno pouze řízení o žalobě proti bodu 1. výroku rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2022, č. j. JMK 50779/2022.
2. Další žalobou ze dne 19. 4. 2022 se žalobce domáhá „v bodech I. a III.“ zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. JMK 51891/2022, kterým žalovaný částečně změnil napadené rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 23. 11. 2021, sp. zn. SMBK-438/2021-SÚ/Pa, a ve zbytku odvolání žalobce zamítl. S ohledem na to, že označení bodů I. a III. odpovídá výrokům prvostupňového rozhodnutí a napadené rozhodnutí obsahuje jediný výrok, kterým ovšem v bodech 1. a 3. mění výroky I. a III. prvostupňového rozhodnutí, posoudil soud podle obsahu žalobcova podání tak, že napadá rozhodnutí žalovaného v bodech 1. a 3. jeho výroku. V bodě č. 3 výroku napadeného rozhodnutí byl změněn výrok prvostupňového rozhodnutí o stanovení výše náhrady za omezení vlastnického práva. S ohledem na nedostatek pravomoci správních soudů rozhodovat o tomto výroku soud usnesením ze dne 18. 5. 2022, č. j. 31 A 47/2022-45, vyloučil v této části žalobu k samostatnému řízení. Pod sp. zn. 31 A 47/2022 tak bylo nadále vedeno pouze řízení o žalobě proti bodu 1. výroku rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. JMK 51891/2022.

3. Usnesením ze dne 8. 6. 2023, č. j. 31 A 44/2022-151, krajský soud spojil obě žaloby ke společnému řízení, které je nyní vedeno pod sp. zn. 31 A 44/2022. Předmětem přezkumu jsou rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2022, č. j. JMK 50779/2022, a ze dne 4. 4. 2022, č. j. JMK 51891/2022, (dále jen „napadená rozhodnutí“) v části, v níž bylo rozhodováno o odvolání proti výrokům I. rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 22. 11. 2021, č. j. SMBK-432/2021-SÚ/Pa, a ze dne 23. 11. 2021, sp. zn. SMBK-438/2021-SÚ/Pa, (dále jen „prvstoupňová rozhodnutí“). Těmito výroky vyvlastňovací úřad rozhodl podle § 24 odst. 3 písm. a) bodu 2 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vyvlastnění“) tak, že omezil vlastnické právo vyjmenovaných spoluvlastníků (mimo jiné žalobce, který je vlastníkem podílu 3/80) zřízením věcného břemene k pozemku parc. č. X v k. ú. X, v rozsahu 255,48 m², respektive v rozsahu 4,37 m², ve prospěch osoby zúčastněné na řízení I. (dále též „vyvlastnitel“).

II. Stanoviska účastníků řízení

4. Žalobce v žalobách uvádí, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu se základními principy právního státu, kterými jsou nedotknutelnost soukromého či osobního vlastnictví, respektování základních lidských práv a ochrana před zvláštními státními orgány. K postavení elektrické přípojky dal souhlas. Vyvlastňovací úřad zahájil vyvlastňovací řízení přesto, že byl upozorněn na nezákonnost vedených exekucí i na jejich nerealizovatelnost, neboť předmět zástavy nelze prodat. Současně žalobce vyvlastňovací úřad vyzval, aby vyzval exekutora ke zrušení exekuce. Místo toho zorganizoval jednání a v oznámení o něm uvedl, že účast je pro vyvlastnitel povinná. Vyvlastnitel se nedostavil a jednání nemohlo platně proběhnout. Postup vyvlastňovacího úřadu zakládá prvky šikany a svévole. Na základě neplatného jednání nelze vydat platný dokument. Úřady mají chránit veřejný zájem na stavbě veřejně prospěšné akce. V mezích exekutor žalobci zaslal soupis předmětu dražby, kam podíl na pozemku nezahrnul, z čehož plyne, že obstarání podílu bylo nesmyslné a šikanózní. Úřad se nepokusil o žádnou dohodu a nedokázal zorganizovat platné jednání a rovnou sáhl k nejdrastičtějšímu prostředku, tedy vyvlastňování, ačkoliv se nabízela výzva exekutorovi k zastavení exekuce. V doplnění žaloby žalobce opakuje svou žalobní argumentaci s tím, že namítané vady nově označuje jako nicotnost.
5. Žalovaný ve svých vyjádřeních uvádí, že Listina základních práv a svobod a občanský zákoník tento zásah do vlastnického práva připouštějí. Zřízení věcného břemene žalobce nezbavuje práv k pozemku ani mu neznemožňuje jej užívat. Omezení ve smluvní volnosti tří ze spoluvlastníků bránilo uzavření smlouvy s vyvlastnitelem. Vyvlastňovací úřad ani žalovaný nedisponují pravomocí přezkoumávat zákonnost vedených exekucí a vydaných exekučních příkazů. Exekuce je překážkou zřízení věcného břemene dohodou. Účast na ústním jednání není povinná. Na tom nic nemění věta v opatření o nařízení projednání žádosti. Žalovaný ve zbytku odkazuje na napadená rozhodnutí a navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta.
6. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho

vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

8. Soud předně uvádí, že namítané skutečnosti by nemohly pojmově dosahovat takové intenzity, aby způsobovaly nicotnost napadených rozhodnutí. Napadená rozhodnutí obsahují zákonné náležitosti a je z nich zcela zřejmé, o čem žalovaný rozhodnul a jak. Zároveň je žalovaný vydal v rámci jemu zákonem svěřené pravomoci. Soud proto ve světle žalobních námitek hodnotil toliko zákonnost napadených rozhodnutí a procesního postupu správních orgánů.
9. K obecně tvrzenému zásahu do vlastnického práva žalobce soud v první řadě uvádí, že podle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod je vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Zákon o vyvlastnění představuje konkretizaci tohoto ustanovení Listiny základních práv a svobod. Jestliže vyvlastňovací úřad a žalovaný postupovali podle tohoto zákona, nelze jejich postup považovat za nepřipustný zásah do vlastnického práva.
10. Námitku, že veřejné projednání ve vyvlastňovacích řízeních nemohlo platně proběhnout bez účasti vyvlastnítele, soud neshledal důvodnou. Soud dává za pravdu žalovanému v tom, že účast na jednání je právem účastníků řízení, nikoliv jejich povinností. Na tom nemůže nic změnit skutečnost, že vyvlastňovací úřad oznámení ze dne 21. 7. 2021 o pokračování řízení a nařízení ústního jednání formuloval tak, že účast na jednání není s výjimkou vyvlastnítele nutná. Jestliže z oznámení plynulo, že účast vyvlastnítele je nutná, a posléze od tohoto požadavku vyvlastňovací úřad ustoupil, neboť účast vyvlastnítele ze zákona nemohla být povinná, nejvíce postup vyvlastňovacího úřadu známkou šikany či svévole. Optikou žalobce by totiž šikanou a svévolí byla jakákoliv náprava předchozí vady, která je naopak zákonná a také žádoucí. Nadto je nutno poznamenat, že účast či neúčast jiného účastníka řízení na veřejném projednání nemohla žalobce nijak zkrátit na jeho právech. Žalobce je přitom legitimován k podání žaloby v této věci z titulu porušení vlastních veřejných subjektivních práv a nemůže se stavět do role univerzálního dohlázele nad zákonností postupů správních orgánů. Namítá-li nezákonnost, která se nijak negativně nepromítá do jeho procesních či hmotných práv, nemůže být taková námitka pojmově důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Pokud jde o námitky týkající se konkrétně omezení žalobce v nakládání s jeho podílem na dotčeném pozemku z důvodu jeho zatížení exekučním příkazem, ty soud neshledal důvodnými.
12. V první řadě žalovaný správně poukazuje na to, že podle § 1132 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „občanský zákoník“) je třeba k zatížení společné věci souhlas všech spoluvlastníků. V daném případě je přitom dotčený pozemek ve spoluvlastnictví 29 spoluvlastníků, přičemž ke zřízení věcného břemene nedal (respektive nemohl dát) souhlas nejen žalobce, ale také další spoluvlastníci (celkem u třech spoluvlastníků byl podíl na pozemku zatížen exekucí). Podle § 47 zákona č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „exekuční řád“) majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní jednání, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatné. Jelikož byli žalobce a další dva spoluvlastníci (L. O. a C. Š.) omezeni v možnosti zatížit dotčený pozemek věcným břemenem, je irrelevantní, že žalobce údajně ke stavbě elektrické přípojky souhlas dal.

Z uvedených důvodů také zákon o vyvlastnění v § 5 odst. 5 písm. b) výslovně uvádí, že se splnění podmínky spočívající v neúspěšném pokusu o uzavření smlouvy o získání práv k pozemku nevyžaduje, je-li vyvlastňovaný omezen ve smluvní volnosti právními předpisy, rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím jiného orgánu veřejné moci, kterým mu bylo zakázáno převést vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě na někoho jiného.

13. Nutno podotknout, že smlouvu o zřízení věcného břemene nepodepsali ani někteří další spoluvlastníci (JUDr. P. F., Mgr. Z. F., M. J., I. M., M. O., L. O., P. R., C. Š.).
14. I kdyby tedy soud přisvědčil všem argumentům žalobce týkajícím se exekučního řízení vedeného vůči žalobci, nebyl by tím vyvrácen závěr, že k omezení vlastnického práva dohodou nedošlo a nemohlo dojít. Navíc vyvlastnitel s ohledem na § 5 odst. 5 písm. b) zákona o vyvlastnění ani nemusel činit pokus o uzavření dohody. Uplatněné námitky by tudíž tak jako tak nemohly vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.
15. Kromě toho argumentům žalobce týkajícím se jeho exekučního řízení přisvědčit vůbec nelze. Vyvlastňovací úřad ani žalovaný nejsou oprávněni přezkoumávat zákonnost exekučních příkazů, ani navrhopat zastavení exekučního řízení. Musí naopak respektovat zákonem předpokládané důsledky, které exekuční příkaz vyvolává. V daném případě je oním důsledkem omezení žalobce v nakládání s vlastnickým právem k jeho podílu na dotčeném pozemku. Cítí-li se žalobce dotčen postupem soudního exekutora, musí se proti němu bránit prostředky, které mu dává primárně exekuční řád. Takovým prostředkem není žádost, aby vyvlastňovací úřad ve vyvlastňovacím řízení podal návrh na zastavení exekuce. Takový návrh může podat sám žalobce, přičemž pro vyvlastňovací řízení by bylo relevantní pouze případné následné zastavení exekuce (nikoliv pouhý návrh na její zastavení).
16. Žalovaný ani vyvlastňovací úřad proto nepochybili, jestliže nepodali návrh na zastavení exekuce a neposuzovali, nakolik jsou dány důvody pro vedení exekuce ve vztahu k dotčenému pozemku. Tvrzení žalobce o tom, že exekuce je bezúčelná a šikanózní, je pro účely vyvlastňovacího řízení irelevantní a nemohlo být žalovaným nijak zohledněno.
17. Namítá-li žalobce, že úřady mají chránit veřejný zájem, pak soud uvádí, že v posuzované věci neshledal, že by tomu tak nebylo. Právě veřejný zájem byl důvodem pro omezení vlastnického práva žalobce.
18. Krajský soud proto dospěl také k závěru, že napadená rozhodnutí představují přípustný zásah do vlastnického práva žalobce. Nedošlo tudíž k porušení žádného základního práva žalobce ani principů právního státu.
19. Navržené účastnické výsledky krajský neprováděl, neboť nemohly přispět k dalšímu objasnění skutkového stavu věci. Veškeré skutečnosti, které byly pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí rozhodné, jsou jasně zdokumentovány ve správním spise.

IV. Shrnutí a náklady řízení

20. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

22. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. června 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu